

стижъ съ не гърци Іерарсы вышнѣтъ светителскы дѣ-
жности въ българскыѣ земи.

И тѣй Гърцыѣ два пѣти сж давали на Бълга-
рыѣ Патріархатъ, и двата пѣти сж го събаряли съ
собственыѣ си рѣцѣ. Пыта са прочее : ще са пока-
же ли у тѣхъ охота да испуснѣтъ изъ рѣцѣѣ си
третій пѣтъ монополіята на черковното управление ?

Гърцыѣ, подобао на поляцыѣ въ западна Рус-
сія или на Пѣмцыѣ въ Австрія, никакъ не сж рас-
положены доброволно да са откажѣтъ отъ тѣзи
исторически права и преимущества, които тѣ, пра-
во или криво, считатъ съединены съ тѣхната прина-
дѣлность на елинската раса (племе), единственната
пряма наслѣдница — на падижлата дѣломъ, но не и
умрѣла въ въображеніето имъ — Византійска импе-
рія. Странно, вѣистинѣ, смѣшеніе на трагическо
вѣрваніе въ реално съществованіе на едни при-
зрацы на въображеніето и на комическата увѣрен-
ность, че и за другыѣ ѣ задлѣжительно припознава-
нѣето на тѣзи мечта, на туй балнуванѣе.

Българыѣ могатъ да имѣтъ независима отъ
Гърцыѣ Іерархія, не защото сж имали нѣкога та-
квази Іерархія, но просто защото искатъ да я имѣтъ
— и никой нѣма нито най-малко ѣ право да насилва
тѣхната свѣсть, тѣхното религіозно чувство,
тѣхното народно самосъзнаніе.

Но ще ни кажѣтъ нѣкои, съвършенна ли ѣ и
сега еманципаціята на Българыѣ изъ подѣ черко-
вната зависимость отъ Гърцыѣ, когато първыѣ сж
невѣжественны, поробены, нетвѣрды въ вѣрата и
служѣтъ като просто играло въ рѣцѣѣ на нѣколко
своекорыстны агитаторы ?

Отговарямы : преминуванѣето отъ робство къмъ
свободата не ѣ никога преждевременно и не ѣ ни-
кога късно — първо туй. Второ, благоразумно ли
ѣ да са оставя челоувѣкъ въ тинята чакъ до тогасъ, до